

Arrangøren pålægges endvidere erstatningsansvar for tings- og personskade, som skyldes mangler ved en pakkerejse. Et eksempel på en sådan skade kan være et benbrud, som en kunde pådrager sig ved at falde ned fra en hoteltrappe med et vakkelvornet gelænder.

Det foreslåede ansvarsgrundlag for arrangøren kan betegnes som et objektiveret ansvar med nærmere angivne ansvarsfrihedsgrunde. Der findes ikke i dansk ret erstatningsbestemmelser, som er udformet helt på samme måde. Det foreslåede ansvarsgrundlag har dog på flere punkter en betydelig lighed med de strenge regler om sælgerens ansvarsfritagelse i artiklerne 79-80 i FN's konvention om internationale løsørekøb. Denne konvention er gennemført i dansk ret, jf. lov nr. 733 af 7. december 1988.

Der henvises til lovforslagets §§ 18-23. Pakkerejsseudvalgets generelle overvejelser om erstatningsreglernes udformning er gengivet i betænkningen, s. 85-109.

I overensstemmelse med Pakkerejsseudvalgets forslag indeholder lovforslaget ikke nærmere regler om, hvornår der foreligger en mangel ved en pakkerejse. I Pakkerejsseudvalgets betænkning er der på s. 44-46 redegjort for spørgsmålet.

Efter Justitsministeriets opfattelse må bedømmelsen af, om en pakkerejse er mangelfuld, i vidt omfang bygge på en afvejning af konkrete momenter, hvis indbyrdes vægtning desuden må afhænge af omstændighederne. Det er langt vanskeligere end ved løsørekøb på forhånd at fastlægge et bestemt niveau for, hvor meget der skal til, for at der foreligger en 'mangel'.

Vælger man i en lovbestemmelse at anvende brede formuleringer svarende til købelovens § 76, stk. 1, nr. 4, og § 77, vil definitionen være uden særlig praktisk betydning. Anvender man derimod mere præcise beskrivelser, vil man afskære en række tilfælde, hvor mangelsbeføjelser bør kunne gøres gældende. Ankenævn og domstole bør efter Justitsministeriets opfattelse have mulighed for i den enkelte sag ved vurderingen af, om der er tale om en mangel, at foretage en samlet afvejning af de foreliggende omstændigheder, og det opnås bedst ved ikke at lovfæste en nærmere definition af mangelsbegrebet.

Sammenfattende mener Justitsministeriet således, at der er flere ulemper end fordele ved at lovfæste et mangelsbegreb ved køb af pakkerejser.

Når det i visse af lovforslagets bestemmelser er forudsat, at pakkerejsen er mangelfuld, henvises der således til en retsstandard, hvis indhold som hidtil må fastlægges af ankenævn og domstole.

5.5.3. I visse internationale konventioner på det transportretlige område findes der særlige regler om

begrænsning af transportørens erstatningspligt, dels vedrørende ansvarsgrundlaget, dels vedrørende størrelsen af den erstatning, der kan gives passageren for tab, som kan henføres til mangler ved transportydelsen. Pakkerejsseudvalgets betænkning indeholder i kapitel III, pkt. 6, en nærmere beskrivelse af de transportretlige konventioner.

I tilfælde, der er omfattet af de nævnte konventioner, vil arrangøren af en pakkerejse være afskåret fra at videreføre eventuelle erstatningskrav fra kunden til den pågældende transportør for så vidt angår den del af kravet, som ligger ud over begrænsningerne i den pågældende konvention.

På den baggrund foreslog et flertal i Pakkerejsseudvalget, at man i den danske lov bruger den hjemmel, der findes i direktivets artikel 5, stk. 2, 3. afsnit, til at tillade, at arrangøren i aftalen tager forbehold om, at erstatningen begrænses i overensstemmelse med internationale konventioner, som gælder for en mangelfuld tjenesteydelse, der indgår i pakkerejsen og medfører, at pakkerejsen som sådan bliver mangelfuld.

Et mindretal i Pakkerejsseudvalget fandt, at også ansvarsgrundlaget (culpa, culpa med omvendt bevisbyrde o.l.) bør kunne begrænses i overensstemmelse med eventuelle internationale konventioner. Mindretallet pegede på, at spørgsmålet bl.a. kan få betydning for Danmarks mulighed for at kunne tiltræde Athen-konventionen, der bl.a. drejer sig om bortfragterens ansvar over for passagerer, og hvorefter der alene gælder et culpaansvar for bortfragteren. Et andet mindretal fandt, at en kundes i øvrigt berettigede krav slet ikke bør kunne begrænses som følge af internationale konventioner.

Udvalgets flertal fandt, at direktivteksten kun kan antages at give hjemmel til, at erstatningsbeløbene begrænses.

Der henvises til Pakkerejsseudvalgets betænkning, s. 21-23 og 197-198.

Justitsministeriet er enig med flertallet i, at direktivet, der anvender udtrykket 'erstatningen kan begrænses..', ikke kan antages at åbne mulighed for, at reglerne om arrangørens ansvarsgrundlag kan fraviges til skade for kunden. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 24 og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke kan antages, at den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Danmark ikke kan tiltræde Athen-konventionen. Denne konvention regulerer bortfragterens ansvar. Der ses ikke at være regler i konventionen, som forhindrer, at en bortfragter, der tillige er arrangør af pakkerejser, kan være ansvarlig